

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 58.

Sjette Session.

55de Møde.

Onsdagen den 14de Marts.

(Forts.)

Kirke- og Underviisningsministeren: Der var dog nogen Misforstaaelse i, hvad den sidste ærede Landstingsmand udtalte. Det vilde vistnok være meget urigtigt, hvis man vilde have, at Menighedsmedlemmer, for at jeg skal bruge dette Udtryk, skulde være fritagne for at bidrage til Skolelærerens Lønning, fordi de søge hen til en anden Præst. Det er ogsaa langt fra at være Tilfældet. Som Medlemmer af Communen komme de jo til at udrede, hvad der udtræves til Skolelæreren, og i denne Henseende kan der ingen Forskiel gjøres mellem dem, som blive ved Sognets Menighed, og dem, der træde ud. Men et ganske andet Spørgsmaal bliver det, hvad der skal ydes til Skolelæreren for hans Tjeneste som Kirkesanger. Da det jo er givet, at de udtraadte Menighedsmedlemmer, der ikke benytte Sognets Kirkebetjent, have en anden Kirkebetjent at svare Offer til for denne kirkelige Handling, nemlig den, der er ansat i den Menighed, til hvilken de have sluttet sig, er det aabenbart, at man ikke ved at fastholde den Bestemmelse, der nu foreligger i Loven, skaffer dem nogenformelt fordelagtig Stilling, hvorimod man ved at gaae ind paa den Bestemmelse, at de desuagtet skulle svare til Kirkebetjenten i deres eget Sogn, vilde paalægge dem dobbelt Afgift. Det er dette, som man anseer stridende mod Lovens Princip, naar man gaaer ud fra, at de udtrædende Menighedsmedlemmer ikke blot foretage en

fuldkommen lovlig Handling, men en Handling, der er ønskelig for det kirkelige Liv, idet de derved slutte sig til den Sjælesørger, som meest tiltaler dem. Det er saaledes ikke Lovens Hensigt at skaffe dem nogen Fritagelse og allermindst Fritagelse for de Byrder, de som Medlemmer af Communen have at svare. Naar man fastholder Bestemmelsen i Loven, vil man for at besvare en Øttring, som ogsaa kom fra den sidste ærede Landstingsmand, i det Hele kunne holde sig til de approberede Skoleplaners calculatorisk opgivne Beløb for Skoleembederne; og, dersom der skulde opstaae Tab paa Grund af Sognebaandets Løsning, ville disse Tab blive at afholde af Communen paa sædvanlig Maade ved Ligning.

Drejer: Jeg maatte rigtignok beklage Skolelærerstanden, hvis man kun vilde søge at forbedre dens Kaar ved Bestemmelser, som den, der indeholdes i § 6, og som nu er foreslaaet forandret. Jeg holder mig overbevist om, at der er meget Grundet i den Ansæelse, at Bestemmelsen, hvis den blev til Lov, vilde møde megen Uvillie og Misforntelse, maaffee endog virke ligefrem skadeligt. Det kan tænkes, at der, hvis en betydelig Misforntelse virkelig opstod, kunde gives dem, som vilde benytte Friheden med Hensyn til Bestemmelsen af Ofserets Størrelse paa en saadan Maade, at det til Syvende og Sidst, som før blev sagt, endog saa vilde komme til at gaae udover adskillige Skolelærere. Denne Betragtning er for mig en væsentlig Grund til at stemme for, ligesom jeg allerede har tiltraadt det foreliggende Øndringsforslag. Men jeg tager herved tillige Hensyn til den meget store Vanskelighed, ja, maaffee næsten Umulighed, der vil være for